

Jacek Kącki

Motycz, gm. Konopnica, woj. lubelskie. Stanowisko 1a

Informator Archeologiczny : badania 17, 43-44

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MORAWY, gm. Dąbrowa
woj. wielkopolskie
Stanowisko 9

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badania prowadził Zespół Badań Kujaw pod kierownictwem doc.dr habilit. Aleksandry Gotha-Broniewskiej. Finansował UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osady ludności kultur: pucharów lejkowatych, amfor kulistych oraz z wczesnej epoki brązu i omanterzysko ludności kultury Łużyckiej.

Stanowisko położone jest w bezpośrednim zapleczu doliny bezimiennej ciek - dopływu Sachorz. Zajmuje ono kulminację i stok niewielkiego wzniesienia otoczonego przez małe zbiorniki wodne, ciek i tereny zabagnione.

Badania objęły obszar 105 m². Wykazały znaczny stopień zniszczenia stanowiska.

Stwierdzono 4 etapy zasiedlenia pradziejowego:

1/ Osada ludności kultury pucharów lejkowatych. Poważne odczyty technologiczne "obmazywanie wischołom" powierzchni zewnętrznej i wewnętrznej świadczą, iż wspólnota ta z punktu widzenia kulturowego ujawnia związki z ludnością strefy leśnej Europy Wschodniej /"kremykowej"/.

2/ Osada ludności kultury amfor kulistych z II fazy. Materiały z tej fazy dominują na stanowisku.

3/ Osada /?/ ludności z przełomu epok neolitu i brązu. Następnie może być bliżej datowana na początki kultury wiedeńskiej.

4/ Omanterzysko ośrodkowe /?/ ludności kultury Łużyckiej /do czasu wykopalisk uległo ono prawie całkowitemu zniszczeniu/.

Dalszych badań nie zamierza się prowadzić.

WÓTYCZ, gm. Konopnica
woj. lubelskie
Stanowisko 1a

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii
w Lublinie

Badania prowadziła mgr Jacek Kącki. Finansowało z problemu B III 6. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko o powierzchni 2 ha odkryte zostało podczas badań AZP. Usytuowane jest ono na łagodnym stoku opadającym w kierunku południowym, od trzech stron otoczone wąwozami.

W materiale powierzchniowym zarejestrowano ceramikę i narzędzia krzemienne wyłącznie kultury pucharów lejkowatych. Badania wykopaliskowe prowadzone w oparciu o siatkę arów objęły powierzchnię 300 m². Mimo obfitości materiału sabytkowego występującego na powierzchni, w czasie eksploracji stanowiska nie natrafiono na żadne obiekty związane z w/w kulturą. Ze względu na stopień zniszczenia przez procesy sływowe nieuchwytna jest dziś zupełnie warstwa kulturowa stanowiąca dawny poziom użytkowy osady, choć materiały sabytkowe zalegały w głównej mierze do głębokości 30 - 40 cm. Na podstawie fragmentów naczyń, głównie workowatych i omanteryki ceramiki przyjąć należy, że osada egzystowała w młodszym okresie rozwoju kultury pucharów lejkowatych. Występowała również niewielka ilość fragmentów naczyń grupy salickiej i ceramiki wczesnośrednio-wiecznej.

Krzemień reprezentowany jest przez surowiec świecicobowski i oskolodowy. W materiale krzemienym występują nieliczne sabytki kultury pucharów lejkowatych. Na podstawie cech metrycznych i surowcowych większość salickiej należy do cyklu kultur południowych. Oprócz półtylosaków związanych typologicznie z cyklem kultur południowych, dwa określone jako mesolityczne.

Na szczyście wzniesienia natrafiono na ślady niemiańki wczesnośrednio-wiecznej z VIII/IX w. Jest to obiekt w planie okrągły o średnicy 4 m, zagłębiony w podłoże na głębokość 1,80 m. Przed

niemiata znajdowały się dwa rozmyte peleniske z niewielką ilością przepalanej ceramiki.
Materiały są przechowywane w Katedrze Archeologii UMCS.
Badania będą kontynuowane.

NISZKOWIRÓW - MAŁA WIEŚ, gm. Bursztyn - Kocoppica
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patra spoka brązu

NIEDZWIĘDZIÓWKA, gm. Stegna
woj. elbląskie
Stanowiska I, II

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził dr Byszard F. Mazurowski. Finansował
MKZ w Elblągu oraz Uniwersytet Warszawski /stan.II/.
Drogi sezon badań. Obcozwojska sezonowe kultury rzuco-
wskiej z pracowniami burztyńskimi.

Stanowiska położone są około 1,2 km na wschód od zabudowań PGR Niedźwiedziówka, na polach
wspomnianego gospodarstwa, w depresji od 0,5 do 1,0 m. W bieżącym sezonie przekopano łącznie
powierzchnię 4,87 ara, z tego 2 ary na stan. II i 2,87 ara na stan. I.

Odkryto liczne pracownie burztyńskie ludności kultury rzuco-wskiej w obrębie obcozwojsk
sezonowych. W pracowniach, poza masowo występującymi burztyńskimi odpadami produkcyjnymi,
odkryto liczne półwytwory ozdób ze wszystkich etatów obróbki, surowiec, a także narzędzia bez-
pośrednio z nią związane /miniaturowe ciekierki krzemienne, przekłuwoce i wiertaki, płytki
szlifierskie, półbyłozaki, skrobaczki, drapaczki/. Należąca kamienne i kamienne również wykonane
były na miejscu, zarówno w pracowniach burztyńskich, jak i obok nich. Liczne fragmenty naczyń
to głównie duże naczynia szasbowe, wazowate, misy półkuliaste i o szyjach wychylonych na zewnątrz,
naczynia wapienkowate, garnki, rzadziej puchary i amfory. Prawie wszystkie naczynia produkowane
były na miejscu z siwożarzonego lub lekko szarobionego ilu występującego poniżej poziomu kulturo-
wego. Niektóre formy wykazują silne oddziaływanie kultury amfor kulistych /misy i naczynia
wazowate/. Poza tym wystąpiły liczne ciekierki kamiennie, półwytwory toporków kamiennych, a także
pojedyncze kości zwierzęce.

Na podstawie dotychczasowych danych stanowiska w Niedźwiedziówce można datować na II i III
fazę rozwojową kultury rzuco-wskiej wg podziału J. Wachnika.

Badania będą kontynuowane.

OPATONICE, gm. Radziejów
woj. wrocławskie
Stanowisko 33

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badania prowadził Zespół Badań Kujaw pod kierownictwem
doc.dr habil. Aleksandry Cofka-Broniewskiej. Finansował
Uniwersytet Jagielloński. Pierwszy sezon badań.
Osady kultury pucharów lejkowatych, szczytkowocelityczna
i kultury kuszkijskiej.

Stanowisko sześcioramienną w strefie jednej z kulminacji radziejowko-opatowickiego wału
morenowego. Teren intensywnej eksploatacji piasku, w trakcie której zniszczono wschodnią część
obiektu. Badania o charakterze ratowniczym objęły ok. 80 m² z zachowaną partią osiedla kultury
pucharów lejkowatych.